

Dosarul nr. 2ra-1526/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. T. Andronic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Alexandru Ionașco, avocatul Tatiana Malai,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Ionașco împotriva executorului judecătoresc Liliana Vacarov cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către apelantul Alexandru Ionașco, a fost menținută hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 16 aprilie 2019, Alexandru Ionașco a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Liliana Vacarov cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin sentința din 09 iunie 2012 a Judecătoriei Strășeni, Alexandru Ionașco a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 11 000 lei.

Prin decizia din 16 octombrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată sentința din 09 iunie 2012 a Judecătoriei Strășeni, și a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei.

A menționat reclamantul că, prin încheierea din 07 februarie 2017 a executorului judecătoresc, Liliana Vacarov, i-a fost aplicat sechestrul pe bunurile sale mobile și imobile, deoarece amenda care i-a fost aplicată prin decizia din 16 octombrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, nu a fost achitată integral, dar în mai multe tranșe.

A susținut reclamantul că, la data de 21 august 2018, a revenit din orașul

Moscova, Federația Rusă în Republica Moldova, fiica acestuia, XXX, cu care a convenit de comun acord să-i înstrăineze acesteia o parte din averea sa, inclusiv un lot de teren agricol cu destinație - grădini, însă nu au putut perfectă actele de înstrăinare a acestor bunuri imobile pe numele fiicei sale, deoarece sechestrul aplicat anterior, nu a fost ridicat, fapt care se confirmă prin extrasul din Registrul bunurilor imobile pentru efectuarea tranzacțiilor din data de 07 iunie 2018.

A considerat reclamantul că, prin acțiunile tardive de ridicare a sechestrului, executorul judecătoresc Liliana Vacarov, i-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 3000 lei și un prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei.

Din aceste motive, reclamantul Alexandru Ionașco, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către apelantul Alexandru Ionașco, a fost menținută hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la 16 aprilie 2019, Alexandru Ionașco a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Liliana Vacarov cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

La caz, reclamantul a menționat că, prin sentința din 09 iunie 2012 a Judecătorei Strășeni, Alexandru Ionașco a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 11 000 lei.

Ulterior, prin decizia din 16 octombrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată sentința din 09 iunie 2012 a Judecătorei Strășeni, și a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei.

În acest context, prin încheierea din 07 februarie 2017 a executorului judecătoresc, Liliana Vacarov, i-a fost aplicat sechestrul pe bunurile sale mobile și imobile, deoarece amenda care i-a fost aplicată prin decizia din 16 octombrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, nu a fost achitată integral, dar în mai multe tranșe.

Așadar, după executarea integrală de către Alexandru Ionașco, a deciziei din 16 octombrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, executorul judecătoresc Liliana Vacarov, prin încheierea nr. XXX din 29 ianuarie 2018, a anulat toate măsurile de asigurare a documentului executoriu respectiv, inclusiv a ridicat sechestrul de pe bunurile imobile ale reclamantului Alexandru Ionașco.

Totodată, instanța de apel a ținut să rețină că, prima instanță corect a stabilit că, în cauza vizată, nu sunt întrunite temeiuri legale pentru constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și, anume, a încheierii privind anularea măsurilor de asigurare a documentului executoriu nr. XXX

din 29 ianuarie 2018.

În acest context, instanța de apel a remarcat că, încheierea privind anularea măsurilor de asigurare a documentului executoriu nr. XXX din 29 ianuarie 2018, este un act prin care se asigură executarea unui document executoriu și nicidecum o finalitate a unei cauze, în sensul art. 2 al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2018, care stipulează că, dreptul la înaintarea unei acțiuni în baza Legii enunțate supra, o are, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a cauzei.

Corespunzător, din conținutul prevederilor Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, nr. 87 din 21 aprilie 2011, se atestă că, legiuitorul operează cu noțiunea de termen rezonabil a cauzei în ansamblu și nicidecum cu termenul rezonabil de executare a unei încheieri emise de executorul judecătoresc în vederea anulării măsurilor de asigurare într-o procedură de executare.

În această ordine de idei, instanța de apel a statuat că, prima instanță întemeiat și legal a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată, iar apelantul nu a invocat în acest sens nici un argument, care ar răsturna concluzia primei instanțe.

Totodată, cu privire la cerințele reclamantului privind repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, dat fiind faptul că pornind de la prevederile art. 5 al Legii nr.87 din 21 aprilie 2011, doar în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, corespunzător, instanța de apel a conchis că, la caz nu s-a constatat faptul încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești, pe cale de consecință se va respinge și pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

De asemenea, cu referire la argumentele apelantului invocate în apel, instanța de apel just a relevat că, acestea prezintă o reproducere a argumentelor invocate în acțiunea sa și nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedurale și susținute de normele de drept materiale.

Așadar, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de către reclamant sunt neîntemeiate și poartă un caracter declarativ, nefiind prezentate probe care să afirme contrariul celor constatate în prima instanță, cât și în apel, nefiind stabilit careva temei de casare a hotărârii apelate. Or, potrivit art. 386 alin. (2) Cod de procedură civilă, o hotărâre legală în prima instanță nu poate fi casată numai din motive formale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate și combătute integral prin constatările expuse supra, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel depusă de către apelantul Alexandru Ionașco și de a menține hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

La 20 august 2021, reprezentantul recurentului Alexandru Ionașco, avocatul Tatiana Malai a depus cerere de recurs împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și deciziei instanței de apel din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel și pronunțarea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, reprezentantul recurentului Alexandru Ionașco, avocatul Tatiana Malai a opinat că, prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 14 septembrie 2021, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 156).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 15 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 august 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 13 iulie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.141), însă careva date ce ar confirma recepționarea acestora de către recurent la actele cauzei lipsesc. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul recurentului Alexandru Ionașco, avocatul Tatiana Malai, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului Alexandru Ionașco, avocatul Tatiana Malai, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Alexandru Ionașco, avocatul Tatiana Malai.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Alexandru Ionașco, avocatul Tatiana Malai, împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat